

КАК ДА СЕ ОСВОБОДИМ ОТ ВЛИЯНИЕТО НА САТАНАТА

След обширното представяне и изброяване на най-разнообразни примки, с които си служи Сатаната в своето лукаво съблазняване на хората, нормално е да се питаме: Има ли изход? Този въпрос поставят особено онези, които съзнателно или несъзнателно, са влезли на територията на злия дух и така са били облъчени от негативните, демонични сили. А такива хора днес има много. Това са хора, които усещат със съществуото си, че се намират в омагьосан кръг и постоянно тъпчат на едно място. Каквото и да предприемат, не помага, Имат усещането, че ги управлява някаква по-мощна сила, на която по никакъв начин не могат да се противопоставят и от която не могат да се освободят. Такива хора се лутат на всички страни, като търсят помощ и изход. На моята врата всекидневно, а, вярвам, и на вратите на много свещеници, идват мнозина с мъките си и тревогите си, като търсят освобождение. Именно към такива, а и към много други хора, които се оказват в безизходни ситуации и често изпадат в малодушие и отчаяние, е насочена тази книга.

Първото нещо, което бих искал специално да подчертая, е фактът, че Сатаната е по-силен от човека. Когато човек се доближи до него и влезе на негова територия – това мнозина са изпитали в живота си – тогава ще почувства, че е безпомощен. Няма никаква възможност със собствени сили да се противопостави на злото.

Но трябва ясно да се подчертае и добре да се

обърне внимание на втората много важна истина: **Бог е неизмеримо по-силен от Сатаната!** И всъщност тук е единствената възможност и единственият изход от омагьосания кръг на злото. Само Божествената сила е способна да го победи, единствено Божествената светлина, светлината на Светия Дух, е способна да разкрие неговите интриги и неговите конспирации. Той изобщо не може да ни навреди, ако тясно се свържем с Господа. Трябва силно да вярваме, че с Божията милост можем винаги да победим Сатаната. Бог е нашата помощ и нашата опора.

За това ясно ни говори Катехизисът на Католическата църква: „Могъществото на Сатаната обаче не е безкрайно. Той не е нищо друго освен създание, чиято мощ се дължи на факта, че е чист дух, но винаги остава само създание: той не може да попречи на изграждането на Царството Божие. Макар че Сатаната действа в света от омраза против Бога и Неговото царство в Исуса Христа и въпреки че неговото злодеяние причинява тежки вреди – от духовен характер и дори непряко от физически характер – за всеки човек и за обществото като цяло тази дейност е позволена от божественото Провидение, което със сила и благост ръководи историята на човечеството и света. Божественото позволение на дяволската активност е голяма тайна, но «ние знаем, че всичко води към добро онези, които обичат Бога и са призвани по Неговата воля» (Рим, 8, 28)“, ККЦ, т. 395.

Давид в Божието име с камък и прашка побеждава гигантския Голиат. И ние в името Божие и в името на Неговата пресвета Майка ще победим мощта на Лукавия.

Исус Христос – единствен освободител и изцелител

Като четем внимателно евангелията, ще стигнем до заключението, че повечето разкази за деяния на Исус се отнасят до неговата служба за изцеление.

Веднага след Кръщението на Йордан, Исус, чрез силата на Духа, започва своята публична дейност. Той самият свидетелства пред хората, че върху него се изпълнява пророчеството на Исаия. Той е онзи, който е изпратен от Бога да изцелява болните и да пусне на свобода онези, които Дяволът е угнетил (сравни Лука, 4,18)¹⁷.

Йоан Кръстител, като желае да се увери, че Исус е обещаният Месия, изпраща учениците си при Исус, за да го питат, дали Той е оня, Който предстои да дойде. Така им отговаря: „ИДЕТЕ И СЪОБЩЕТЕ НА ЙОАН ТОВА, КОЕТО ЧУВАТЕ И ВИЖДАТЕ: СЛЕПИ ПРОГЛЕЖДАТ И САКАТИ ПРОХОЖДАТ, ПРОКАЖНИ СА ОЧИСТВАНИ И ГЛУХИ ЗАПОЧВАТ ДА ЧУВАТ, МЪРТВИ БИВАТ ВЪЗКРЕСЯВАНИ И НА СИРОМАСИТЕ СЕ ПРОПОВЯДВА БЛАГОВЕСТИЕТО“ (Матей, 11,4-5).

Св. Лука ни съобщава:

17 Исаия, 61,1-2 „Духът на Господ Бог е върху Мене, защото Господ Ме помага да благовестя на бедните, изпрати Ме да излекувам съкрушените сърца, да възвестявам на пленените свобода и на затворниците – освобождаване от тъмницата, да проповядвам година на благоволение на Господа...“, Лука, 4,18-19 „Духът на Господа е върху Мене; затова Ме помага да благовестя на бедните, прати Ме да лекувам онези, които имат съкрушени сърца, да проповядвам на пленените освобождение, на слепите проглеждане, да пусна на свобода измъчените, да проповядвам годината на Господа, която ще донесе спасение“ (Бел. прев.)

„И като слезе заедно с тях, Той се спря на равно място. Мнозина Негови ученици и голямо множество народ от цяла Юдея и Ерусалим и крайбрежието на Тир и Сидон бяха дошли да Го чуят и да **СЕ ИЗЦЕЛЯТ ОТ БОЛЕСТИТЕ СИ**. Изцеляваха се и онези, които страдаха от нечисти духове. И всеки от множеството хора искаше да Го докосне, **ЗАЩОТО СИЛА ИЗЛИЗАШЕ ОТ НЕГО И ИЗЦЕЛЯВАШЕ ВСИЧКИ**“ (Лука, 6,17-19).

А евангелистът Марко ни осведомява:

„И Той изцели мнозина, които страдаха от разни болести, и изгони много бесове“ (Марко, 1,34).

Исус призовава и своите ученици и те да продължат да вършат същото онова, което той върши: поверява им службата за оздравяване и освобождаване:

„И... даде им власт над нечистите духове: да ги изгонват и да изцеляват всякакви болести и всякаква немощ“ (Матей, 10,1).

Тази същата власт и сила за изцеление на болните и изгонване на нечисти духове дава и на седемдесет ученика (виж Лука, 10,1-8).

Известен е онзи случай, който описва Матей в евангелието си, как един баща довежда сина си, който бил епилептик, а всъщност, обладан от нечист дух, при учениците на Исус, за да го изцелят. Тъй като те не успяват да го изцелят, Исус заповядва на беса и той излиза от момчето и момчето в миг оздравява. Тогава учениците питат Исус: „«Защо ние не можахме да го изгоним?» Той им каза: «Поради вашето маловерие. Защото истина ви казвам: Ако имате вяра колкото синапово зърно и речете на тая планина: „Премести се оттук там“ и тя ще се премести **И НИЩО НЯМА ДА ВИ БЪДЕ НЕВЪЗМОЖНО**. А тоя род не излиза, освен с молитва и пост»“ (сравни Матей, 17,19-21 и Марко,

9,28-29).

И евангелията ни свидетелстват, че апостолите и учениците още по времето на публичната дейност на Исус започват мисията: „И седемдесетте се върнаха с радост и казаха: «Господи, в Твое име и бесове ни се покоряват!»“ (Лука, 10,17).

А след своето възкресение, на мнозина, които вярват, дава силата да изцеляват болни и да изгонват бесове: „И тия знамения ще придружават повярвалите: в Мое име бесове ще изгонват..., на болни ще възлагат ръце и те ще оздравяват“ (Марко, 16,17-18).

Като имаме предвид цитираните библийски текстове, без съмнение можем да заключим, че Исус извършва служба за оздравяване и освобождение и че тази служба поверява на своите ученици. Затова е трудно да се разбере защо днес учениците на Исус – епископи и свещеници – с определена резервираност и едно непонятно недоверие не придават важност на тази днес изключително важна и необходима служба в Църквата. Тогава, съвсем разбираемо е, че мнозина, които не срещат приемане и разбиране у своите духовни пастири, отиват при изкустителните, но много опасни, псевдо-лечители, които се занимават с езотерика и разни магьоснически, т. е., сатанински практики, и влизат още по-дълбоко в пастта на Лукавия, който ги поробва и унищожава.

Мога от своя личен опит да свидетелствам, че множество освобождения и изцеления са се случили на семинарите и духовните обнови, които съм водел през моите двадесет и пет години в служба на освобождението. А мога със сигурност да потвърдя и че по-голям брой изцеления и освобождения, духовни и телесни, са се случили по време на Св. литургия и

поклонение пред Пресветото Олтарно Тайнство, отколкото когато ние, свещениците, сме полагали ръце върху болните. Чудесата в Лурд стават по време на евхаристична процесия. Това е разбираемо, защото Евхаристията е тайнство, който изцелява. За онзи, който недостойно се причестява, приемането на Св. причастие е осъждане на себе си (сравни I посл. коринт., 11,29), но за онзи, който достойно се причестява, то носи здраве на душата и тялото. Преди Св. причастие молим: „Господи, не съм достоен да влезеш под моя покрив, а само кажи дума и ще се изцели душата ми!“¹⁸

Но трябва да се каже, че Исус изцелява и чрез помазани слуги – чрез даровете вяра и изцеление. И днес в Църквата има, както и през цялата ѝ история, мнозина помазани, на които Господ е дал като дар харизми за изцеление. Но отново ясно трябва да се каже, че чрез тези свои слуги действа самият Исус, помага, изцелява и освобождава.

Тук е важно да си спомним за онзи случай при вратата на храма в Ерусалим, когато получава изцеление куцийт просяк. Присъстващите мислят, че това са извършили учениците Петър и Йоан. Тогава Петър става и се обръща към тях с тези думи: „Израилтяни, защо се чудите на това? И защо ни гледате, сякаш благодарение на нашата сила или благочестие този проходи? Бог на Авраам, на Исаак и на Яков, Бог на прадедите ни прослави Своя Син Исус, Когото вие предадохте и от Когото се отрекохте пред Пилат, когато той бе отсъдил да бъде пуснат. Но вие се отрекохте от Светия и Праведния и поискахте да ви дари един убиец, а убихте Създателя на живота. Него Бог възкреси от мъртвите, на

18 Сравни: Матей, 8,8 и Лука, 7,6 (Бел. прев.)

което ние сме свидетели. И заради вярата в Него Той укрепил нозете на този, когото гледате и познавате; а вярата в Него му даде това изцеление пред всички вас“ (Деяния, 3,12-16).

Затова е много важно да се забележи и добре да се запомни: когато хора се изцеляват – чрез молитва и полагане на ръце от помазани служители, ИСУС Е ТОЗИ, КОЙТО ИЗЦЕЛЯВА.

Практически указания и съвети

Значи, какво да прави човек, който е влязъл на територията на Лукавия и не вижда изход?

Моят съвет е: задължително да потърсите опитен свещеник, който ще ви помогне с Божията помощ и сила да излезете от тези окови. Исус „повика дванадесетте, започна да ги изпраща двама по двама и им даде власт над нечистите духове“ (Марко, 6,7). „И те тръгнаха и проповядваха, че всички трябва да се покаят, изгонваха много бесове, помазваха мнозина болни с елей и ги изцеляваха“ (Марко, 6,12-13). По същия начин са овластени и днес свещениците. Разбира се, при условие, че свещеникът вярва в своето свещеничество, а това значи – в овластяването, дадено му от Господа. Тук нямам пред вид извършването на служение за екзорцизъм. Това са крайни случаи и такава служба може да извършва само и единствено свещеник, който за това има изричното позволение от своя епископ. Но тези случаи наистина са малко. Опитните и уважавани екзорцисти смятат, че от всички онези, при които се разпознава явно въздействие на нечист дух, само 2% са много тежки случаи на класическо обладаване, където

единствено ефективно тогава е служение за екзорцизъм. Всички останали случаи без проблем може да решава всеки свещеник. Добрият папа Йоан XXIII особено изтъква образа на енорийския свещеник от Арс – **св. Жан Виане**, който освободил много души от сатанинските окови, въпреки че не е бил екзорцист и изобщо никога в живота си не е провеждал екзорцизъм. Всеки свещеник има на разположение много средства, с които би трябвало да си служи при освобождаването на душите от сатанинските примки.

Необходима е вяра, доверие в Исус Христос, който победи Сатаната и събори царството му. Исус Христос и днес е същият. Пред неговия кръст бягат всички неприятелски сили. Със силата на Неговото Име, ако имаме крепка вяра, трябва да се отстрани всяко зло влияние и всяко сатанинско присъствие. Тук е и Безгрешната Дева, победителка над Сатаната. Тя винаги е готова да пази, защитава и подкрепя в земната борба срещу какъвто и да било вид сатанинско влияние. Постоянно на наше разположение е и помощта и застъпничеството на Св. Михаил и всички ангели и светии.

Мощта на Сатаната и неговото опасно влияние върху хората се проявява тогава, когато човек се отдалечи от Бога. Мнозина са изпитали това през живота си. Обикновено се случва така, че човек първо започва да занемарява и пренебрегва всекидневната молитва, после започва да пренебрегва задължението си да посещава в неделя Св. литургия, след това занемарява редовната изповед, и накрая постепенно и неусетно започва да се поддава на съблазни и изкушения... И изведнъж, без дори и самият да съзнава това, попада под влиянието на Лукавия, който умело го

оплита в мрежите си, замъглява разума му, отслабва волята му и човек в това състояние е напълно безпомощен за борба срещу злото. За такъв човек най-напред трябва да се започне с молитва Господ да укрепи вярата му и чрез дарбата вяра да му отвори очите на духа, за да осъзнае състоянието, в което се намира.

На такъв човек препоръчвам да започне и сам да се моли искрено и от дълбините на сърцето си. Това може да изрече с тези или подобни думи: „**Исусе, Господи мой, прояви състрадание към мен. Съжалявам за всички грехове, които съм извършил. Съжалявам за всички грехове, които съм извършил. Мразя всички свои грехове и греховни постъпки. Любезно те моля да ми простиш всичко. Измий ме със скъпоценната си Кръв. Господи мой и Боже мой, смили се над мен, грешника. Душата ми копнее и жадува за Светия Ти Дух. Изпълни ме с Духа си така силно, за да се очистя, изцеля и спася. Благодаря Ти, Исусе; славя Те, Исусе!**“

Ако чувстваш омраза или враждебност към когото и да било, постарай се, докато се молиш, да му простиш.

Какво да се предприеме в такъв и подобни случаи?

Екзорцистите препоръчват следните средства: тайнството на Св. изповедание и Св. причастие, а в някои случаи и тайнството помазание на болните, актове на епитимия и обръщане към Бога, както и различни молитви за физическо и психическо освобождение. Особено, и то винаги на първо място, изтъкват **тайнството на Св. изповедание**. От него Сатаната най-много се плаши, защото в него непосредствено

въздейства «скъпоценната Кръв Исусова», която измива и очиства от всякакъв грях и която тогава става сигурна броня – защита срещу пъкления неприятел.

В повечето случаи много важно е **житейското Св. изповедание**. Необходимо е да видим в Божия светлина целия си живот, да направим, с Божията помощ, радикална ревизия на живота си. Това може да стане само чрез искрена молитва, съпроводена от светлината на Светия Дух, който разкрива и разобличава пред човека всички скрити и замаскирани примки на Лукавия. На края на книгата се намира много изчерпателен образец за изпит на съвестта, който на всеки, който желае да опознае своето действително състояние и да разкрие примките на Лукавия в своя живот, ще помогне чрез добро и валидно житейско Св. изповедание да разтовари душата си от греха, да се помири с Бога и да получи вътрешно спокойствие. Тогава човек неизбежно идва до житейския кръстопът, до точката на своя житейски път, в която трябва да определи на коя страна е и да вземе житейско решение.

Значи, ако желае да излезе и да се освободи от властта на Лукавия, човек трябва да се отрече от него решително и безвъзвратно. Трябва да се отрече от него, от неговите съблазни, неговите ласкави предложения и всяка «помощ», която би могла да дойде чрез влиянието на Лукавия. Трябва да се предаде на Господ с пълното си доверие, изцяло да се предаде в Неговите ръце и съзнателно да повери живота си на Него, за да го води и управлява Той. „Спасение няма чрез никой друг, защото няма под небето друго име, дадено между хората, чрез което трябва да се спасим“ (Деяния, 4,12).

Колебанието и нерешителността бързо ще бъдат използвани от злия дух и ще върнат човека в още по-

тежко състояние. „Никой не може да слугува на двама господари“ (Матей, 6,24). „Никой, който е сложил ръката си върху ралото и поглежда назад, не е годен за Божието царство“ (Лука, 9,62).

А след това, тайнството на **Св. причастие**, в което приемаме Христовото Тяло и неговата Кръв, които ни дават неговия живот и неговата сила срещу всяка атака на злия дух. Тогава, всъщност, живеем от Исус, който е наш единствен Изкупител и Спасител, който е дошъл на този свят именно, „за да разруши делата на дявола“¹⁹.

Светата литургия, всъщност, осъвременява жертвата на Христос, чрез която Сатаната е победен. Приемайки Христос чрез Св. причастие, приемаме Онзи, който е съборил сатанинската власт, Онзи, чиято мощ е неизмерима и който най-ефективно ни защитава от всички нападения на Лукавия. Пред Него Сатаната е съвсем безсилен. Затова на хора, които са се освободили от негативното влияние на Лукавия, се препоръчва, ако е възможно, и по няколко пъти седмично да участват в евхаристийно общение и често да приемат Христос чрез Св. причастие.

След радикалното отричане от злото и окончателното прекратяване на всички сатанински практики, както и добре извършена Св. изповед, Бог, чрез своя Син Исус Христос, измива човек от всякакъв грях и го връща отново в състояние на приятелство с Бога.

Тогава свещеникът ще прочете над въпросния човек, от богослужебния требник «Ред за приемане на възрастни в християнството», от номер 113 до 118,

19 I посл. Йоан, 3,8 (Бел. прев.)

заклинателна молитва²⁰, за да може Господ, чрез молитвата на Църквата, да го освободи от негативните влияния на Лукавия, които са пропили човека, най-често чрез магьоснически практики, с които се е занимавал в живота.

Съществуват и **свещенодействия**. Това са различни, било публични, било частни молитви, които могат да се използват ефективно при различни психически или физически проблеми. Църквата е издала отделна книга «Свещенодействия»²¹. Този требник съдържа редица най-разнообразни обредни молитви, които не са тайнства, но ако молитвите се казват с вяра и ако онзи, за когото се моли, е истински обърнал се към Бога и вярва, че Господ чрез молитвата ще му даде освобождение, тогава такива молитви, каквито Църквата е определила, имат винаги своя ефект.

Съществуват и **молитви за освобождение**. С други думи, трябва да се отстрани Бесът. Тук трябва да подчертая едно съществено условие за тази молитва. Това трябва да се върши съзнателно **в Името на Исус**. Значи, иска се вяра в мощта на Исус, „защото под небето няма друго име, дадено на хората, чрез което трябва да се спасим“ (Деяния, 4,12). Затова, властта за освобождаване идва директно от Исус Христос. А Господ в тази молитва най-много гледа на вярата, на вярата на онзи, който казва молитвата за освобождение, но и на вярата на човека, за когото се казва молитвата, а така също и на вярата на роднини и приятели, които се молят за въпросния човек. Напомням за чудотворното

20 На хърватски: **molitva otklinjanja** – закланателна молитва (напр., на св. Киприян) (*Бел. прев.*)

21 Rimski obrednik: Blagoslovi, Kršćanska sadašnjost, Zagreb, 2007. (Римски требник: Свещенодействия) (*Бел. прев.*)

изцеление на парализирания, както ни представя Евангелието. Носачите спускат парализирания през покрива, пред Исус. А Исус, като вижда вярата им, извършва чудо (сравни Лука, 5,20).

След освобождаване от властта на Беса, изключително важно е да се продължи **живота без грех**. А това означава човек да се старае да живее чрез вяност към Христос и непрекъснато да се бори с примките на Лукавия, който ще се опитва по всички начини отново да пороби човека. Необходимо е човек да съзнава, че във всеки момент, с Божията помощ, трябва да каже **ДА на Христос, а НЕ на Сатаната**.

Това е едва началото на пътя. Не бива избощо да се спира дотук. Защото, какво се случва: „Когато нечистият дух излезе от човека, той минава през безводни места, търси покой и не го намира. Тогава той казва: «Ще се върна в моя дом, откъдето излязох». И той идва, намира го празен, пометен и нареден. Тогава отива и довежда със себе си други седем духа, по-зли от него. Те влизат и заживяват там. И последното състояние на такъв човек става по-лошо от първото.“ (Матей, 12,43-45). Следователно, не бива душата да се оставя празна. Тя, след добро Св. изповедание, е чиста. Но това не е достатъчно. Тогава трябва да започнем упорито да се **молим**, всеки ден, осъзнали, че сами не можем да направим нищо срещу Лукавия. Единствено Господ е нашата сила и нашата мощна защита срещу Сатаната.

Затова е необходимо твърдо да решим и да отделим време за лична молитва. Би било най-добре, ако можем всеки ден в едно и също време да влезем в общение с Господа чрез искрена молитва. Трябва да се постараете молитвата да стане част от съществуването ни. Както търсим храна и жадуваме за вода в определено

време на деня, така да жадуваме и за дневната молитва.

Особено важно е в молитвите си да бъдем повлияни от Кръвта Христова, за да ни защити от всички негативни влияния на Сатаната. Голяма мощ и защита ще усетим винаги, когато се поставим в Безгрешното сърце на нашата небесна Майка. Мария е в непрекъсната вражда с Дявола: „Ще поставя и вражда между теб и жената“ (Битие, 3,15). Накрая тя ще смаже главата му. Нейното Сърце ще триумфира, като празнува победа над Сатаната. А когато злият дух започне отново да ни съблазнява и когато паднем в изкушение отново да се предадем, особена помощ получаваме чрез молитвата към св. архангел Михаил, предводителя на небесните духове, който хвърли Луцифер и неговите слуги в бездната на ада.

Ако искрено си решил да следваш Исус, трябва всеки ден да отделяш малко време за четене на Светото писание. Божията реч е, с две думи, светилник на нозете ни и виделина на пътеката ни (Псалм 119,105). Св. Августин казва, че непознаването на Светото писмо е непознаване на самия Господ. Защото, очевидно, можем да обичаме Исус само ако го познаваме.

Изключително важна и много успешна е колективната молитва в семейството. Стара сентенция е, че семейство, което се моли заедно, остава заедно. А липсата на колективна молитва често е причина за много разводи и конфликти в семействата. Това означава, че мъж и жена, които са напълно различни по характер и темперамент, ще останат заедно само с Божията помощ.

Ако в семейството се полагат грижи за семейната молитва, в него децата ще растат в здравословна атмосфера и в истински християнски дух. Особено се препоръчва колективната молитва Броевица,

защото именно Броеницата представлява ядрото на семейната молитва.

За да може човек да израства и напредва в духовно отношение, особено се препоръчва влизане в някоя молитвена група. А молитвената група се събира веднъж седмично за колективна молитва, което изключително помага на членовете да израстват повече в Божията любов и в служенето на ближните.

Отстранете от къщата си всяко лошо четиво, видеокасети с лошо и често съблазнително съдържание, лоша музика. Всъщност, изгорете всички лоши неща от къщата си, които биха могли да отклонят децата ви от Божия път. Не предоставяйте на никого удобен случай за грях. Сериозно обърнете внимание на употребата на телевизия и Интернет. Можете да ги използвате, но недейте да злоупотребявате.

Изберете свой редовен духовник, свещеник, който е опитен в духовния живот, който може да ви помогне и да ви даде напътствия в конкретна ситуация в живота ви. Трябва изцяло да откриете душата си пред духовника, без страх и предразсъдъци, с убеждението, че неговият съвет може да ви помогне да напредвате в целомъдрения живот. Добре е редовно да се изповядвате при него, за да може да следи духовното ви развитие и винаги да ви дава правилни съвети.

Старайте се активно да се включвате в живота на своята енорийска общност. Ефективно участие в енорийските дейности ще ви помогне да израснете в зрелостта и християнската светост. Може би и участие в евангелизационни дейности, включване в певчески хор, посещение на възрастни хора в енорията, на болни, затворници и подобно.

Духът на човека, който е отслабен с негативни

практики, трябва напълно да укрепне **чрез жертва, въздържание и пост**. Това са много плодотворни средства в нашето духовно израстване. За съжаление, днес разговорът за тези реалности е станал странен и непонятен за съвременния човек. Потребителският манталитет, който доста се е насадил в нас, създаде от нас мекотели, които желаят да удовлетворят всяко свое желание, а всяко въздържание става празни приказки, които днешният, особено младият, човек не разбира. Затова злият дух има много силно влияние върху днешните хора. А Исус много ясно говори, когато става дума за по-тежки влияния на сатанинските сили върху човека: „Този род с нищо не може да излезе, освен с молитва и пост“ (Марко, 9,29). Онези, които са схванали сериозно това и са започнали да го прилагат в живота, са почувствали истинността и ефективността на тези съвети на Исус.

В християнската духовност са известни **обетите**. С други думи, когато искаме някаква милост от Господа, той тогава ни проверява. Желает да види колко силна е нашата вяра. А вярата се проверява чрез дела. Свети Яков ще каже в своето послание: „Каква полза, братя мои, ако някой казва, че има вяра, а няма дела?... Така и вярата, ако няма дела, сама по себе си е мъртва... Защото, както тялото, отделено от духа е мъртво, така и вярата, отделена от дела, е мъртва“ (посл. Яков, 2, 14,17,26). Бог постоянно ни тества и гледа какво сме готови да направим. Всяко, дори и най-малкото, дело на нашата любов и нашата безкористна отдаденост Господ високо цени и изобилно възнагражда. Той не може да прекаля във великодушието си. Всеки наш, дори и най-малкият дар, направен от любов към него или ближния, той стократно награжда. „Давайте, и ще ви се дава:

добра мярка, натъпкана, стръскана, препълнена ще ви дават в скута, защото с каквато мярка мерите, с такава ще ви се отмерва“ (Лука, 6,38).

Тук бих искал да спомена един специален вид християнска набожност – **поклоненията**. Те са били чести в стария Божи народ Израел. Но и в новия Божи народ, в Христовата Църква, поклоненията също заемат видно място. Светият отец **Йоан Павел II** в своята була за оповестяване на Великия юбилей през 2000 година, **«Тайнството на възплъщението»**, специално изтъква именно поклоненията, като напомня на всеки човек, че неговият живот тук на земята е само пътуване. На поклоненията вярващият се упражнява в ефективен аскетизъм, стимулира в себе си искрено покаяние заради своите слабости, по-дълбоко осъзнава своята греховност, много отклонения от правия път и съблазни. Тогава у мнозина, които искрено извършват поклонение, става вътрешна промяна и обновление на сърцето. Поклонникът в бдение, молитва и пост крачи по пътя на християнското съвършенство (сравни „Тайнството на възплъщението“ № 7).

Католическата църква ни предлага още един изключителен начин да помогне в нашето християнско усъвършенстване: това е **опрощението**. Нашият небесен Отец, който е изпълнен с милосърдие, откликва чрез своята любов, която се проявява в опрощение на нашите грехове в тайнството на помирението. Тук Бог проявява благосклонност към всяка наша слабост и я приема в прегръдката на своето милосърдие. С други думи, по тайнството на помирението чрез силата на Христовата жертва придобиваме благодатта на помирението и получаваме опрощението, което Бог ни дава и което има за резултат реална промяна и обновление на собствения

живот. Следователно, получаваме опрощение от „вечното наказание“, но в специални дни и случаи, които определя Църквата, Бог ни освобождава с любовта си и от „временното наказание“, което сме заслужили чрез своите грехове, и което трябва да изтърпим, било тук на земята, било в чистилището, за да можем един ден да влезем в пълнотата на общението с Бога и с братята.

Бог е източник на всяка благословия. От него идва всяко добро. Още в древни времена Бог е позволил на хората, и по-специално на патриарсите, царете, свещениците, левитите, родителите, в Негово Име да благославят други хора.

Христовата Църква върши същото това, на първо място, като прославя и благославя Бога, заради неговите дарове и ограничаване на властта на Лукавия в света. Църквата благославя хора, вещи и места. **Свещенодействията на Църквата** всъщност са богослужебни актове, при които чрез молитви съгласно правилата, чрез вярата на Църквата, се спуска благословия чрез човек, но не от човек. Църквата е издала официална богослужебна книга „Свещенодействия“, в която се намира изобилно богатство от обредни молитви, които са дадени, за да могат да си служат с тях служителите на Църквата, а и вярващите в Христос лаици. Свещенодействията не са тайнства, а тях ги наричаме обреди, и колкото по-силна е вярата, толкова по-ефикасни са те. Ако няма вяра, тяхната употреба няма ефект. Вторият Ватикански събор, а и **Каноничното право** (Кан. 1166), ги дефинира като „свети знамения, чрез които, по известно подобие на тайнствата, се определят и получават резултати и то преди всичко духовни, по молба на Църквата“. Този,

който си служи с тях с вяра, често постига изненадващи резултати. Много пъти чрез свещенодействия могат напълно да се отстранят сатанински измами или да се разкрият сатанински дела.

Заслужава си да се спомене обичаят вярващите с почит да вземат в домовете си светена вода, с която си служат така, че чрез вяра да защитят себе си, своите деца, помещенията, в които живеят, и своята дейност. Мнозина от вярващите се нуждаят от благословия за отделни религиозни предмети, например кръстове, икони, свещи, броеници, медальони и подобни, като вярват, че чрез тази благословия Бог ги пази от всички зли и негативни влияния.

Понякога ще бъде необходимо да се извърши специално благославяне на помещения, апартаменти, къщи..., в които са се извършвали сатанински актове, а по-специално спиритистични сеанси, сатанински култове или каквито и да било окултни или магьоснически практики. Магическите предмети, които отделни магьосници и тям подобни особи са давали като „защита“, амулети, изображения на отделни езически божества, магьоснически и окултни книги..., както и различни знаци на суеверие, за които мнозина мислят, че им носят късмет (зодиакални знаци, подкови, четирилистни детелини, слончета, китове...), трябва да се поръсят със светена вода и да се изгорят, така че да се унищожи всякакво сатанинско влияние. През това време трябва да се молите и, разбира се, всичко това трябва да се върши с вяра, винаги със съзнанието, че **Бог е господар на всичко** и че пред неговата благословия трябва да отстъпи всяко негативно влияние и всяка сатанинска съблазън.

Екзорцизъм

Вече беше казано, че съществуват много тежки случаи на сатанинско въздействие върху отделни хора, което наричаме обладаване. Екзорцизмът е официална молитва на Църквата, която може да се извършва само от свещеник, упълномощен от своя епископ, и която има за цел да освободи обладавания. Преди това трябва да се направи правилна диагноза, дали става дума за сатанинско влияние, за сатанински смушения или за реално присъствие на Лукавия във въпросния човек.

В Римския требник са дадени три симптома на обладаването: говори на непознати езици, притежава свръхчовешка сила и открива скрити вещи.

Повечето екзорцисти твърдят, че броят на истинските, класическите обладавания, е малък.

Тук представяме случай, който е разказал един екзорцист. Става дума за семейство, състоящо се от съпрузи с три деца. Съпругът е лекар, който преди бил много набожен, но след това, от десетина години, е изоставил Църквата. Бащата на съпругата двадесет и пет години живее със секретарката си, която членува в сатанистка секта, където се провеждат черни литургии. Съпругата никога не е била практикуваща вярваща. В първия ден на Великите пости отива на църква и излиза от нея с отекли и болезнени очи и лице, обсипано с люспи.

В къщата им, която е основно ремонтирана и добре обзаведена, започват да се забелязват необичайни явления. Върху гардероби и други високи мебели, както и в чекмеджета, намират хартии от торти, сладолед и подобни неща. Невъзможно е децата да правят това.

Много пъти се издува пода, дори и по по-високите етажи, което е невъзможно при дадените обстоятелства. Стената в някои стаи сякаш се напуква и оттам потича вода, а след това пукнатината се затваря. Електроуредите често се повреждат. Извикват електротехник и пред него всичко работи нормално. След като електротехникът си замине, уредите отново не работят. Електрическата ограда сутрин, когато семейството излиза от къщи, може да се отвори нормално. След това повече не могат да я затворят и цял ден стои отворена. Когато вечер семейството се върне у дома, могат отново нормално да я затворят. На дъното на гардероба намират разхвърляни свалени от закачалките неща. По вътрешните стени на гардероба намират капки кръв. И през деня, и през нощта всички често чуват ту тежки, ту леки стъпки. Могат да чуят и други звуци: сякаш някой влачи хартия или сякаш ту от едната, ту от другата страна на къщата се търкалят топчета за пинг-понг или билиардни топки. Телефонът много пъти сам набира номер. Телевизорът нощем сам се включва и изключва. Радиаторите сами се включват, дори и през лятото. Включват се сами сутрин, а се изключват вечер, така че в къщата става непоносима горещина. И изобщо не може да се намери решение.

И всичко това сякаш не е достатъчно. Съпругът и съпругата много пъти чуват гласове и разговори на децата си и роднини, когато не са в къщата. Най-малкият син, четиригодишен, нощем често плаче, вика, удря майка си и я отблъсква от себе си, като вика: „Не искам теб, искам си мама!“ Това се повтаря често. Много пъти сред детските играчки на пода могат да намерят топчета от човешки изпражнения. Вечер всичко е чисто, а сутрин се появяват тези гадости. Съпрузите

започват често да се карат без никакъв повод. Най-голямото дете отказва да ходи на църква.

Списъкът от разни странни неща, на които се натъкват екзорцистите в своята работа, е дълъг. Тази майка силно се изкушава да извърши самоубийство, особено докато кара автомобил. Тогава като единствен изход ѝ се натрапва да отбие от пътя и да се самоубие.

Госпожата отива при един свещеник, който няма позволение да моли екзорцизъм. Обаче състоянието на съпругата се влошава. Накрая отива при истински екзорцист. Щом изговорил думите: „В името на Отца“, тя изпада в транс. Просната на пода като мъртва, тя се озъбва, опитва се да повръща, очните ѝ ябълки се обръщат така че се вижда само бялото на очите. Четирима души помагат на екзорциста, докато тя има необуздани реакции. Вика, свири, отказва екзорцизирана вода. Когато екзорцистът полага ръка върху корема ѝ, той се издува, става твърд и сякаш вътре има някаква топка с големина на юмрук, която се мести. Екзорцистът кара бесът да каже името си. Госпожата се опитва да изговори, но не успява. След това започва да се търкаля и превива по пода. Хвърля на пода един силен човек, който я държи за стъпалата. Накрая се чуват и обичайните изявления на беса: „Не си отивам, не, тя е моя...“ След час и петнадесет минути тя идва в съзнание, а молитвата към Мария ѝ помага да се съвземе.

Екзорцистът ѝ дава указания да използва, тя и нейното семейство, светени (екзорцизирани) вода, сол и масло. Специално я предупреждава да се върне към християнския живот и молитва, тя и цялото семейство. Екзорцистът, който разказва този случай, е убеден, че за много от безпокойствата в тяхната къща причина са тя,

съпругът ѝ и нейният баща, водещ живот, в който толкова много неща не са наред. Но е уверен, че след екзорцизма цялото семейство е на добър път.

Това е само един от многобройните случаи, които срещат екзорцистите в своята практика.

При извършване на екзорцизъм, на първо място се търси вяра у екзорциста, а и вяра у онзи, за когото се моли. От полза са и молитвите на неговото семейство. Особено се препоръчва да се моли общността на сестрите в клаузура, а и цялата енорийска общност и отделни молитвени групи. При екзорцизма много помага употребата на съответно светени – вода, масло и сол. Особено важна е молитвата Броеница. Божието слово има изключително силен ефект. Екзорцистът трябва да бъде смирен човек, интензивно да се моли и да пости. Но и екзорцистът е само човек, на когото трябва да помогнем чрез молитви и епитимия. И той, както и ние, трябва непрестанно лично да се бори срещу Сатаната и неговите влияния, защото на него, който чрез молитва за екзорцизъм освобождава хората от сатанинското обладаване, Сатаната често си отмъщава по най-различни начини.

Трябва да съзнаваме, че когато екзорцистът екзорцизира обладания човек, то **самият Христос го екзорцизира чрез своята Църква**, с други думи, светият служител върши това в Името на Исус, който казва: „В мое име бесове ще изгонват“ (Марко, 16,17). Църквата винаги действа в Исусово Име («in persona Christi»). Значи, **силата е в Исусовото Име**. В Негово име апостолите и толкова светци през историята на Църквата са изцелявали болни, възкръсвали мъртви, изгонвали бесове. Името на Исус е най-голямата сила, която Църквата притежава, за да побеждава винаги в

борбата срещу «силите на мрака».

Църквата никога не е преставала да напомня на своите вярващи за необходимостта от борба срещу Сатаната. С други думи, християните са *в света, но не принадлежат на света* (Йоан, 17, 11,14,16), а **на Христос, който ги е изкупил от господството на Сатаната**. Във всичко това трябва да имаме пред очите си този откъс от св. Павел, който ни подготвя за адска борба, за духовна битка: „Накрая, братя мои, укрепвайте се чрез силата и мощта на Господа. Облечете се в пълно снаряжение от Бога, за да можете да устоите срещу дяволските козни, защото ние се сражаваме не против хора, а против поднебесните духове на злото – началствата, властите, владетелите на този тъмен свят. Поради това приемоте пълно снаряжение от Бога, за да можете да окажете съпротива в деня на злото и като надвиете всичко, да устоите. И тъй, бъдете готови, като се препашете с истината, облечете бронята на праведността и обуете нозете си в готовност да благовестите мир, а след всичко това вземете щита на вярата, с който ще можете да угасите всички пламтящи стрели на лукавия. Вземете и шлема на спасението и меча на Духа, тоест Божието слово. Молете се с различни молитви и моления по всяко време, с помощта на Духа, бдете с неотстъпно постоянство и молитва за всички вярващи“ (Посл. ефес., 6, 10-18).

Всяка епископия би трябвало да има свой официален екзорцист. За съжаление, рядко го имат. Един екзорцист много мъдро е забелязал: „Дяволът никога не се отказва от дейността си, докато слугите на Господа спят, както ни говори притчата за доброто семе и плевелите“. Важно би било чрез отговори в Църквата да се стимулира чувствителност към този все по-актуален

проблем, и то въз основа на здравето учение, което ни представят Светото писание, Преданието и Учителната власт, а особено последните папи.

Христовите служители – свещениците, имат изключително отговорна служба в Църквата. Ето в каква посока насърчава своите свещеници **монс. Андреа Джема**, епископ на Изерния-Венафро, в своето пасторално писмо от 29 юни 1992 г.: „**Вярвам, че част от свещеническата служба е да се изслушват всички братя с голямо търпение.** Всичко трябва да бъде подложено на здраво духовно размишление, особено от страна на пастирите, **но никога, никога, никога към страдащата душа, макар и измъчвана от Лукавия, без тя да осъзнава това** (нали това е неговият занаят?), **не бива да се постъпва повърхностно, като се омаловажават нейните проблеми, или, което е още по-лошо, като ѝ се отказва да бъде изслушана.** Исус не е постъпвал така! Не знаят ли светите служители, че именно тяхната индиферентност често принуждава обикновените и неукни хора да се обръщат към магьосници и вещици или други погрешни практики, които, уви, са предпочитано средство за въздействие на Дявола и за неговата победа? Не се отказвайте да държите далеч от тях своите вярващи!“

Сатаната, който гневно работи, употребява извратеното си влияние, за да увреди душите и телата, като при това не среща каквато и да било съпротива. Едно от най-важните длъжностни задължения на свещеника е да смаже злокобното въздействие на Дявола с всички разполагаеми средства, като по всякакъв начин му ограничи свободата и го отблъсне. Обаче какво струва тази мощ, с която са надарени свещениците, ако не я използват за целите, за които им е дадена?

Някои хора в Църквата са надарени със специални дарове – **харизми** – които Господ им дава, за да си служи Той с тях за своя слава и за спасение на душите. Така, някои имат специален дар – **харизма за освобождаване** от дяволски смущения или присъствие. Това е рядък дар. На някои дава **харизма за разпознаване на духове**. Хората, които имат тези харизми, имат право и задължение да ги употребяват, а на епископа се пада задължението да провери тези хора и да определи службата им.

Такива хора със сигурност се разпознават **по молитвения плам, вярата, любовта, уравновесеността, по молитвите, които се основават на Божието слово и които са от полза за Църквата, по безплатно застъпване за пострадали** – «даром получихте, даром давайте!» (Матей, 10,8), **по скромността** (ако някой изтъква, че има харизма, значи всъщност, че я няма) – «по плодовете им ще ги познаете» (Матей, 7,16), **по живота според Евангелието**.